

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indgår i regeringens samlede indsats for at gennemføre en voksen- og efteruddannelsesreform. Det er regeringens hensigt, at der gennem nye støtteordninger og orlovsmuligheder til selvvalgt uddannelse skal sættes på, at den kortest uddannede del af arbejdsstyrken får mulighed for at supplere deres kundskaber i arbejdstiden. Der gives mulighed for såvel kortere som længerevarende uddannelsesforløb.

Ifølge regeringsgrundlaget skal der gennemføres en kraftig forøgelse af voksen- og efteruddannelsesindsatsen i de kommende år. For at opfylde dette mål skal der inden år 2000 oprettes 60.000 ekstra uddannelsespladser, hvoraf 10.000 oprettes i 1994.

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt, at der oprettes flere uddannelsespladser. Det er lige så væsentligt at stimulere efterspørgslen efter uddannelsespladser blandt de grupper i befolkningen, der har det største behov for supplerende uddannelse.

Lovforslaget søger at tilgodese disse ønsker ved at skabe mere hensigtsmæssige rammer for kortuddannedes muligheder for støtte til deltagelse i selvvalgt uddannelse i arbejdstiden, der kan supplere deres almene og faglige kvalifikationer.

Lovforslaget lovfæster den praksis, der har udviklet sig omkring VUS-ordningen med hensyn til målgruppe, uddannelsesniveau, støttetid, uddannelses tilbud m.v.

VUS-loven har i praksis vist sig som et værdifuldt uddannelsespolitisk redskab i bestræbelserne på at opkvalificere gruppen af kortuddannede i beskæftigelse.

Med VUS-loven er det for første gang lykkedes at få tag i målgruppen af ufaglærte med kortvarig skolegang, der har det største uddannelsesmæssige efterslæb, og derfor det største behov for et kvalifikationsmæssigt løft.

De pædagogiske erfaringer, der er indhøstet med den hidtidige VUS-ordning, og de uddannelsespoli-

tiske landvindinger, ordningen har bibragt med henblik på de kortest uddannede, vil danne grundlaget for videreudviklingen af VUS.

Den frivillighed, der kendetegner den gældende ordning, skal videreføres. Det gælder først og fremmest frivilligheden med hensyn til uddannelsesvalg og den aftalebaserede orlov med ret til tilbagevendende.

VUS er et tilbud til såvel de uddannelsessøgende som til virksomhederne. Det samarbejde, der er en forudsætning for etablering af uddannelsesaftalerne, er medvirkende årsag til ordningens gennemslagskraft og for den tilfredshed med VUS-ordningen, der er så udbredt blandt brugerne - de uddannelsessøgende, arbejdsgiverne og deres organisationer.

Erfaringerne viser, at det på mange meget forskelligartede arbejdspladser kan lade sig gøre at tale sig til rette om uddannelsesorlov.

Det har ligeledes vist sig at være et vigtigt princip at give den enkelte størst mulig indflydelse på uddannelsesvalget, fordi det er den uddannelsessøgende, der selv er bedst til at formulere sine behov og forudsætninger for fortsat uddannelse. Erfaringerne fra VUS-ordningen viser, at de uddannelsessøgende klart har levet op til tilliden.

Som et yderligere incitament til understøttelse af de uddannelsessøgendes frie uddannelsesvalg foreslås det, at finansieringen af voksenuddannelsesstøtten knyttes til objektive kriterier, gennemskuelige for den enkelte. Voksenuddannelsesstøtten bliver således en ret for den uddannelsessøgende, inden for rammer af stukket i loven, i lighed med ydelserne i henhold til lovforslaget om orlov.

Ideen om at sætte på de brede almene og folkeoplysende elementer i undervisningen har ligeledes vist sin styrke og berettigelse.

Lovforslaget viderefører således på en lang række væsentlige punkter de gældende principper og regler fra den eksisterende VUS-ordning for kortuddanne-